

**UCHWAŁA NR .....
RADY MIEJSKIEJ W SIERADZU**

z dnia ..... 2017 r.

w sprawie poparcia starań o nadanie tytułu Bazyliki Mniejszej Kolegiacie pw. Wszystkich Świętych w Sieradzu

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. z 2016 r. poz. 446, 1579 i 1948; z 2017 r. poz. 730 i 935) na wniosek Prezydenta Miasta Sieradza i Przewodniczącego Rady Miejskiej w Sieradzu uchwala się co następuje:

§ 1. W uznaniu szczególnej roli i znaczenia Kolegiaty pw. Wszystkich Świętych dla historii i teraźniejszości Sieradza oraz wspólnoty jego mieszkańców udziela się poparcia dla starań o wystąpienie do Stolicy Apostolskiej o nadanie tytułu Bazyliki Mniejszej Kolegiacie pw. Wszystkich Świętych w Sieradzu jako najczcigodniejszej ze świątyń miasta Sieradza oraz wsparcia we wszystkich działaniach związanych z przygotowaniem do promulgacji dekretu Stolicy Apostolskiej w powyższej sprawie co stanowić będzie wyróżnienie dla całego miasta.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Sieradza.

§ 3. 1. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

2. Uchwała podlega podaniu do publicznej wiadomości poprzez rozplakatowanie na tablicy ogłoszeń i zamieszczeniu jej treści na stronie internetowej Urzędu Miasta Sieradza.

Przewodniczący Rady Miejskiej
w Sieradzu

Mirosław Antoni Owczarek

Uzasadnienie

Kościół kolegiacki pw. Wszystkich Świętych w Sieradzu, dla którego podejmuje się starania o nadanie tytułu bazyliki, jest ośrodkiem i szczególnym miejscem integrującym mieszkańców miasta. *Czym byłoby miasto bez tej świątyni, która stała się jego nieodłącznym elementem? Stała się symbolem miasta, symbolem trwałości i duchowej siły dla wielu pokoleń, fundamentem, na którym można się oprzeć.* Od wieków stanowi miejsce celebracji najważniejszych uroczystości nie tylko kościelnych czy patriotycznych, ale i tych związanych z życiem tutejszych obywateli. Świątynia ta jest dziedzictwem polskiej kultury i wartości chrześcijańskich, tak bliskich mieszkańcom.

W Sieradzu od XIII do XV wieku odbyło się 15 walnych zjazdów politycznych. Sześciu z nich przewodniczyli królowie polscy. Świątynia ta była świadkiem wielu z tych wydarzeń, gdyż zgodnie ze średniowiecznym zwyczajem szlachta obradowała w miejscowych obiektach sakralnych. Władze miejskie angażowały się w organizację życia religijnego w mieście.

Szczególne znaczenie parafii sieradzkiej w średniowieczu potwierdza fakt, że w kościele farnym odbywały się synody biskupie, których w XIII w. zwołano tutaj aż cztery. Pierwszy z nich odbył się w 1213 r. Kolejny zjazd duchowieństwa zwołany został przez arcybiskupa gnieźnieńskiego Pełkę na 3 VII 1233 r. 17 września 1262 r. miał miejsce trzeci prowincjonalny synod biskupów zwołany przez arcybiskupa gnieźnieńskiego Janusza w celu obrony praw Kościoła w Polsce. Sieradzka świątynia gościła biskupów po raz czwarty 22 września 1270 r. Synod odbył się pod osobistym przewodnictwem arcybiskupa Janusza przy udziale biskupa krakowskiego Pawła, wrocławskiego Tomasza, poznańskiego Mikołaja, płockiego Piotra i lubuskiego Wilhelma. Fakty te potwierdzają, że Sieradz w XIII w. wpisał się mocno w struktury organizacji kościelnej.

Historia świątyni nierozzerwalnie związana jest z dziejami miasta. Sieradz zaliczany niegdyś do „sławnych stolic i silnych centrów” na równi z Krakowem, Gnieznem i Wrocławiem nie uniknął w ciągu wieków niszczycielskich sił pustoszących ziemię. Miasto było wielokrotnie niszczone przez najazdy i pożary w XIII w. W 1331 roku spustoszyli je Krzyżacy. Kolejne pożary, m.in. w 1447 i 1510 r., a następnie wojny szwedzkie z XVII i na początku XVIII wieku spowodowały ogromne zniszczenia. Także ta świątynia nie uniknęła najazdów i pożarów trawiących miasto. Najazd Szwedów i odbudowa kraju sprawiły, że wznoszenie kościoła parafialnego trwało prawie czterdzieści lat. W latach 1648-1682 naprawiono straty, jednocześnie przebudowując kościół. Stało się to możliwe dzięki ofiarności i postawie mieszczan, a szczególnie burmistrza Walentego Korendy. W latach pięćdziesiątych XVIII stulecia świątynia została gruntownie odrestaurowana z zewnątrz i wewnątrz. W 1858 roku dzięki ofiarności sieradzan i mieszkańców podsieradzkiej wsi przeprowadzono kolejny gruntowny remont świątyni.

Kolejne rewitalizacje kolegiaty dokonały się w dwudziestoleciu międzywojennym. Rada Miejska ufundowała jeden z dzwonów kościelnych. Na dzwonie nazwanym „Ignacy” został wryty herb miasta oraz obraz Matki Bożej Częstochowskiej.

W najnowszych dziejach miasta w sieradzkiej kolegiacie przeprowadzono szereg wprost niebywałych prac remontowych, konserwatorskich i restauratorskich, które przywracają jej pełen świetności blask, co stanowi prawdziwą ozdobę i chlubę dla miasta. Jest to zasługa proboszcza parafii ks. prałata dr. Mariana Bronikowskiego

i jego dobrej współpracy z władzami samorządowymi Miasta Sieradza, które czynnie wspierają prowadzone w Kolegiacie prace.

Kolegiata i jej otoczenie dzięki pozytywnej współpracy duchowieństwa z władzami miasta i mieszkańcami przyczynia się do dobrego wizerunku miasta, jego dziejów, tradycji i kultury. W Kolegiacie odbywają się znaczniejsze uroczystości patriotyczne, związane z życiem mieszkańców miasta, jak również te o charakterze kulturowym, a także wydarzenia religijne o znaczeniu ogólnopolskim, jak chociażby coroczne obchody Dnia Judaizmu, rozsławiające miasto Sieradz.

Nadanie przez Stolicę Apostolską Kolegiacie pw. Wszystkich Świętych tytułu bazyliki powiększy jeszcze bardziej to znaczenie, dlatego Rada Miejska w Sieradzu udziela pełnego wsparcia ks. prałatowi Marianowi Bronikowskiemu, proboszczowi parafii Wszystkich Świętych w Sieradzu w wystąpieniu do Biskupa Włocławskiego o zwrócenie się do Stolicy Apostolskiej o uhonorowanie sieradzkiej świątyni tak zaszczytnym tytułem, co jeszcze bardziej wyróżni i rozsławi miasto Sieradz.